

Hodnocení diplomové práce

Název: *Integrace neslyšících dětí a mladých lidí v závislosti na intaktní společnosti*

Autor: *Eva Lišková*

Předložená diplomová práce odpovídá po stránce rozsahu požadavkům na diplomovou práci. Autorka se rozhodla pojmout problematiku integrace neslyšících shromáždila poměrně značné množství materiálů týkajících se jak situace neslyšících a jejich integrace, tak i jednotlivých speciálních úseků této problematiky. Autorka postupovala poctivě a svědomitě.

Slabinou práce je velmi široké vymezení tématu. Kdyby se autorka zaměřila jenom na některý ze speciálních úseků problematiky integrace, mohla získat hlubší vhled a i práce jako celek mohla znamenat významný přínos pro studium této otázky.

Předložená práce je logicky rozdělena do sedmi kapitol, přičemž v prvních dvou kapitolách autorka objasňuje základní pojmy a situaci sluchově postižených; v kapitolách 3, 4, 5 a 7 pojednává o integraci v jednotlivých životních oblastech: v rodině, ve škole, v práci a ve volném čase. Zvláštní pozornost věnuje otázce sexuality a mateřství u neslyšících (kap. 6).

Po stránce jazykové a formální je práce na dobré úrovni. V textu se ovšem objevují chyby ve formulacích (např. slovo navíc, chybná koncovka atd.), příp. překlepy (např. na s. 19, 23, 24, 36, 39 ad.). Objevují se rovněž drobné chyby v bibliografických citacích, příp. v seznamu literatury (např. u elektronických pramenů chybí datum stažení). Celkový vzhled práce i vnější úprava jsou velmi dobré.

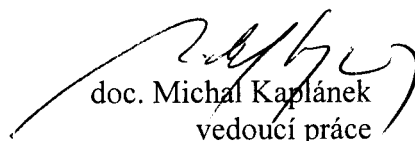
Po stránce obsahu mají kapitoly různou úroveň, která vychází jak z rozdílného množství a úrovně použité literatury, tak možná i z různé úrovně autorčina zaujetí. Zatímco kapitoly pojednávající o situaci neslyšících jsou zpracovány velmi jasně a přehledně (2-5), pasáže, v nichž se autorka pokusila prokázat aplikaci obecných vědomostí na situaci neslyšících (odst. 1.1, 6.1, 7.1, 7.3, 7.4) vyznívají méně přesvědčivě, takže dělají dojem, jako by byly do práce jenom „přidány“, protože tam mají být, a autorka si s tematikou nevěděla příliš rady. Je to nápadné zejména v kapitole o volném čase, kde autorka vedle sebe staví několik definic volného času, příp. pedagogiky volného času, aniž by se pokusila o syntézu anebo srovnání názorů citovaných autorů. Na některých místech práce můžeme najít i problematická tvrzení vycházející z použití starších materiálů (např. použití výrazu „pedagogické minimum“ na s. 46 anebo tvrzení o absenci legislativní definice sociální práce na s. 68) anebo možná i z vlastní úvahy (např. definice „racionalizace“ na s. 28).

Předložená práce se zčásti podobá seznamu výpisků či postřehů k různým tématům, které více či méně souvisí s integrací sluchově postižených. Tento dojem je vyvolán tím, že mezi některými kapitolami, příp. odstavci těžko nacházíme vzájemnou vazbu: např. na poměrně stručnou a ne zcela jasnou definici sexuality v odst. 6.1 navazuje poměrně detailní pojednání o situaci neslyšících maminek v odst. 6.2. Podobně neorganicky působí zařazení odst. 7.2 do 7. kapitoly o volném čase. Mimoto se v kapitole o volném čase dvakrát za sebou opakují velmi podobná vymezení volnočasových potřeb a funkcí volného času (na s. 65 a 66).

Předložená práce celkově vyhovuje nárokům kladeným na diplomovou práci. Autorka v ní prokázala schopnost odborně pojednat aktuální problematiku na základě literatury. Bohužel zvolila příliš komplexní přístup, na který tak úplně nestačila. To mělo patrně za následek výše uvedené nedostatky.

Práci doporučuji k obhajobě.

Regensburg, 13. 8. 2007

doc. Michal Kaplánek
vedoucí práce